

୭ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୩ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ୍ ଇସଲାମାବାଦ୍, ଲକ୍ଷ୍ନୂ

ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଉପକ୍ରମର ଚିତ୍ରଣ ଓ ଘଟଣାବଳୀର ଆଲୋଚନା ।

ଅଶହଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍‌ଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓହ୍‌ସୁଲୁହୁ ଅନ୍ନା ବାଦ୍‌ଫାତଜୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇୟାକା ନାରୁଦୁ ଓ଼ ଇୟାକା ନସ୍‌ତଜନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତଜିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍‌ଅମ୍‌ତା ଅଲୈହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍‌ୟୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓ଼ ଲଜ୍‌ଜାଲଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଓ୍ଵର^୧ କହିଲେ; ଗତ କିଛି ସପ୍ତାହରୁ ମକ୍କାର ଅମାନ୍‌କାରୀଙ୍କ ଉପରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରାକାଷ୍ଠା (ଶୈର୍ଯ୍ୟ)ର ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ବଶତଃ ଅବୁ ଜହେଲ୍ ଓ ଉତ୍‌ବା ମଧ୍ୟରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନେଇ ମତଭେଦର ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଅବୁ ଜହେଲ୍‌ର ଉତ୍‌ବାକୁ ଅପନିୟା ଦେବାରୁ ସେ ଯୁଦ୍ଧର ଘୋଷଣା କଲା ଏବଂ ଏପରି ପାରମ୍ପରିକ ରୂପେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ସୂତ୍ରପାତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍‌ବା ବିନ୍ ରବିୟା ନିଜ ଭାଇ ଶୈବା ବିନ୍ ରବିୟା ଏବଂ ନିଜ ପୁତ୍ର ଓଲିଦ୍ ବିନ୍ ଉତ୍‌ବା ମଝିରେ ରହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଏବଂ ସେନାର ଧାଡ଼ିରୁ ବାହାରି ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ନିଜ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲା ଦେଲେ । ହଜରତ ଅଲ୍ଲା^୧ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ଉତ୍‌ବାର ଡାକ ଶୁଣି ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଯୁବକ ତାହାର ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦୀତା କରିବା ସକାଶେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରୁ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ତୁମେମାନେ କିଏ ? ସେମାନେ ନିଜ ପରିଚୟ ଦେବାରୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଆମର ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ନିଜ ଚତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବା ଅଟେ । ତତ୍ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଡାକ ମାରିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ^୧ ! ଆମ ପରିଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ସମକକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦୀତା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହଜୁର^୧ କହିଲେ; ହମ୍‌ଜାଃ ଉଠ, ଅଲ୍ଲା ତୁମେ ଉଠ ଏବଂ ଉବେଦାଃ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଉଠ (ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆପଣ^୧ ନିଜ ଚତାଙ୍କୁ ଏବଂ ପରେ ନିଜର ଦୁଇ ଜଣ ଚତା-ପୁଅଙ୍କୁ ଅମାନ୍‌କାରୀଙ୍କ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ) । ବସ୍ତୁତଃ ହମ୍‌ଜାଃ ଉତ୍‌ବା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ହଜରତ ଅଲ୍ଲା^୧ କୁହନ୍ତି; ମୁଁ ଶୈବାଃ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲି । ସେଥିଅନ୍ତେ ଉବେଦାଃ ଓ ଓଲିଦ୍ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ହେଲା । ଦୁହେଁ ଦୁହେଁକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ଆଘାତ କରି ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ଆମେ ଦୁହେଁ ଓଲିଦ୍ ଆଡ଼କୁ ଧାଇଁଯାଇ ତାହାକୁ ନିହତ କରିଦେଲୁ ଏବଂ ଉବେଦାଃଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଉଠେଇ ଆଣିଲୁ । ହଜରତ ହମ୍‌ଜାଃ ଓ ହଜରତ ଅଲ୍ଲା^୧ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦୀଙ୍କୁ ନିହତ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

ହଜରତ ହମ୍‌ଜାଃ ଓ ହଜରତ ଅଲ୍ଲା^୧ ନିଜ ସାଥୀ ଉବେଦାଃ ବିନ୍ ହାରିସ୍‌ଙ୍କୁ ନିଜ ସେନା ନିକଟକୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ କଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^୧ଙ୍କ ସମକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବାରୁ ସେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ^୧ ! କ’ଣ ମୁଁ ଶହିଦ୍ ନୁହେଁ ? ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ହଜୁର^୧ କହିଲେ, ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ତୁମେ ଶହିଦ୍ ଅଟ । ସେ ସେହି ଆଘାତରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ନକରିପାରି ଶେଷରେ

ବଦର-କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ମାର୍ଗରେ ହିଁ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସେନା ପରସ୍ପର ସହ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲେ ଅର୍ଥାତ ଘମାଘୋଟ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ସେତେବେଳେ ଅବୁ ଜହେଲ ଦୁଆ କଲା ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ଏବଂ ଏପରି କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି ଯାହାକି କଦାପି କେହି ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ତାହାର ସଂହାର କର ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩} କୁହନ୍ତି; ଜଣା ଯାଉଛି ଯେ ଅବୁ ଜହେଲର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ନଉଦୁବିଲ୍ଲାଃ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{୧.୩}ଙ୍କ ଜୀବନ ପବିତ୍ର ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛ ନୁହେଁ । ଏଥିସକାଶେ ତ ସେ ଅତି ଆକୁଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଆ ପରେ ସମ୍ଭବତଃ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟ ସେ ଜୀବିତ ରହି ନଥିଲା । ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୋପ ସେହି ସ୍ଥଳେ ହିଁ ତାହାର ଶିର କାଟି ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଏବଂ ଯାହାର ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଉପରେ ସେ କାଳିମା ଲଗାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜୁର^{୧.୩} ସେହିସ୍ଥଳୁ ବିଜୟର ତିଲକ ଲଗାଇ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

ମୁସଲମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ସୈନିକ ତିନିଗୁଣ ଅଧିକ ଥିଲେ, ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଯୁଦ୍ଧ ସରଞ୍ଚାମରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ସେହି ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ଓହ୍ଲାଇ ଥିଲେ କି ଆଜି ଇସଲାମର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଉଡ଼େଇ ଦେବୁ । ମୁସଲମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କମ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଚଳଚଂଚଳ ଓ ସୁଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଏକ ମହାଶକ୍ତି ସଂଚାର କରି ଦେଇଥିଲା । ହଜରତ ଉମର ^{୧.୩}ଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ-ପ୍ରାପ୍ତ କ୍ରୀତଦାସ ହଜରତ ମହଜାଃ ^{୧.୩}ଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ତୀର ଭେଦ କରିଗଲା । ଯାହା ଫଳରେ ସେ ସେହିସ୍ଥଳେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଏ ମୁସଲମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେ ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୩} କହିଲେ; ଆଜିର ଦିନରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କରି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାୟନ କରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଧୈର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଥାନ ଦେବେ । ଏହା ଶୁଣି ଉମେର୍ ବିନ୍ ହଫାଫ୍ ଯେ ବନୀ ସଲ୍ମା ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ, କହିଲେ; (ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ କିଛି ଖଜୁରୁ କୋଳି ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସେ ସେବନ କରୁଥିଲେ) ଓହ୍ଲ ଓହ୍ଲ ! ଆଜି ମୋ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ଏତିକି ବ୍ୟବଧାନ ରହିଛି କି ଏମାନେ ମୋର ବଧ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ସେଥିଅନ୍ତେ ସେ ନିଜ ଖଣ୍ଡା ନେଇ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଏଭଳି ଲଢ଼ିଲେ ଯେ, ଶେଷରେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଓର^{୧.୩} କହିଲେ; ଅଫରାଃର ପୁତ୍ର ଔଫ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ହଜୁର ^{୧.୩}ଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ କଲେ କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ^{୧.୩} ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କର କେଉଁ କଥାରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ? ହଜୁର^{୧.୩} ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧବସ୍ତ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଶତ୍ରୁକୁ ନିହତ କଲେ । ଏଥିରେ ସେ ନିଜ କବଚ ଓହ୍ଲାଇ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ଅନ୍ତେ ଶେଷରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଶହିଦ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେବା ବେଳକୁ ହଜୁର^{୧.୩} ମୃତକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଅବୁ ଜହେଲକୁ ଖୋଜିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ନମିଳିବାରୁ ହଜୁର^{୧.୩} ଦୁଆ କଲେ, ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଲାତୁଉଜିୟନୀ ଫିର୍ ଅଓ୍ଵନା ହାଜିହିଲ୍ ଉମ୍ମାଃ ହେ ପ୍ରଭୁ ! ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଫିରଓନ୍‌ର ମୁକାବିଲାରେ ନିରାଶ୍ରୀ କର ନାହିଁ । ହଜୁର ^{୧.୩}ଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ମସଉଦ୍^{୧.୩} ସ୍ୱୟଂ ଆଘାତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବୁ ଜହେଲର ଆଣ୍ଠୁରେ ଥିବା ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖି ତାହାକୁ ଖୋଜି ନେଲେ । ସେତେବେଳେ ତାହା ପିଣ୍ଡରେ କିଂଚିତ ପ୍ରାଣ ବାକି ରହିଥିଲା, ପଚାରିବାରୁ ସେ ନିଜର ଶେଷ ଅଭିଳାଷ ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ, ମୋର ଗଳା ସାମାନ୍ୟ ଲମ୍ବା ରଖି କାଟିଦିଅ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୁଁ ତୁମର ଏହି ଅଭିଳାଷ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାର ଗଳାକୁ ମୂଳେଇ କାଟି ଦେଇ ହଜୁର ^{୧.୩}ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ । ତାହାକୁ ଦେଖି ହଜୁର^{୧.୩} ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ;

ଅଲ୍ଲାହୁଲ୍ ଲଢ଼ିଲା ଇଲାହା ଗୈରୁହ୍ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସେହି ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତୁଯାୟୀ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଏହି ଦୁଆ କରିଥିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ! ଏପରି ନହୁଏ କି ସେମାନେ ତୁମ ପରିସର ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାନ୍ତୁ । ହଜରତ କତାଦାଃ^{ର.ଅ} ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ହଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଏକ ଫିରଓନ୍ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଫିରଓନ୍ ଅବୁ ଜହେଲ୍ ଅଟେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ସ.ସ} କୁହନ୍ତି; ଅବୁ ଜହେଲ୍କୁ ଫିରଓନ୍ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ମୋ ମତରେ ସେ ଫିରଓନ୍ ଠାରୁ ବଳି ଅଟେ । ଫିରଓନ୍ ତ ଶେଷରେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା ଯେ ଆମନତୁ ଅନ୍ନହୁ ଲାଭିଲାହା ଇଲ୍ଲୁଲ୍ ଲଢ଼ି ଆମନତୁ ବିହି ବନ୍ଦୁ ଇସ୍ରାଲ୍ଲୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି କି କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ବନୀଇସ୍ରାଲ୍ଲୁ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣି ନେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ତ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣି ନଥିଲା । ମକ୍କାରେ ସକଳ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଅତି ଅହଂକାରୀ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥପର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ମାନସମ୍ମାନର ଅଭିଳାଷୀ ଥିଲା ।

ହଜରତ ଇମାମ ରାଜା^{ର.ଅ} ସୁରେ ଅନଫାଲ୍ଲର ଆୟତ୍ ଓମା ରମ୍ପୈତା ଇନ୍ ରମ୍ପୈତା ଓଲ୍ଲାକିନ୍ ନଲ୍ଲାହା ରମାଋ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଲେଖିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କୁରେଶ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ାଉ କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଦୁଆ କଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! କୁରେଶର ଏହି ଦଳ ନିଜ ଘୋଡ଼ା ଓ ଗର୍ବ ଅହଂକାରର ସାମଗ୍ରୀ ସହିତ ତୁମ (ପ୍ରିୟ) ରସୁଲ୍ଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋତେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ତୁମ ଠାରୁ ସେହି ଜିନିଷ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି ଯାହା ତୁମେ ମୋତେ (ପ୍ରଦାନ) କରିବାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଜିବରିଲ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍^{ସ.ଅ} ! ମୁଁ ତୁମ ଠାରୁ ଏବଂ ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ପରସ୍ପରର ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ମୁଁ ତୁମ ଠାରୁ ନେଇ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ମକଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ ପରିଶାମ୍ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ପରାଜିତ ହେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଲେ; ଓମା ରମ୍ପୈତା ଇନ୍ ରମ୍ପୈତା ଓଲ୍ଲାକିନ୍ ନଲ୍ଲାହା ରମା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଡ଼ିମାଟିର ଭରା ସେହି ଆଞ୍ଜୁଳା ଯାହାକି ତୁମେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଥିଲ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଫିଙ୍ଗି ନଥିଲ । କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଫିଙ୍ଗିବା (ମାତ୍ର) ସେତିକି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇପାରେ ଯେପରି ଜଣେ (ସାଧାରଣ) ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଭାବ, ବରଂ ତାହା ତ ଅଲ୍ଲାଃ ଫିଙ୍ଗି ଥିଲେ । ଯାହାର ପରିଶାମ୍ ସ୍ୱରୂପ ସେହି ଧୂଳିକଣାମାନ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିଗଲା । ଯଦିତ ତାହା ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଳନା କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ହଜରତ ଜିବରିଲ୍^{ସ.ସ} ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ଆପଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଦରରେ ଉପସ୍ଥିତଙ୍କୁ କି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଉଛନ୍ତି ? ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସର୍ବୋତ୍ତମ ମୁସଲମାନ ଅଥବା ଏହିପରି କିଛି ଉକ୍ତି କହିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହଜରତ ଜିବରିଲ୍^{ସ.ସ} କହିଲେ, ଏହିପରି ସେହି ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାନ ଯେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ।

କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିଛି ଯେ, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଓ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ସକାଶେ ହୋଇଥିଲା । ନଚେତ୍ ଔପଚାରିକ ରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଦେବଦୂତମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ି ନଥାନ୍ତି । ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଫୁର^{ସ.ସ} ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ହଦିସର ବର୍ଷନା ବିପରୀତ ଦର୍ଶାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ହିଁ ଏହିସ୍ଥଳେ କଥା ଉଠୁଛି ଯେ, ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ଯଥେଷ୍ଟ ତେବେ ସହସ୍ର ଦେବଦୂତ କାହିଁ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ଇମାମ ଇବ୍ନେ କସିର୍^{ର.ଅ} ଲେଖିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା (ଦେବା) ଏକ ସୁସମାଚାର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ନଚେତ୍

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ତ ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହାୟତା କରିବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ ।
 ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧର ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେତେବେଳେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସେନା ପତିତ ହେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଙ୍ଖଳାର କୋଳାହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ଧାଡ଼ି ମୁସଲମାନଙ୍କ ତୀବ୍ର ଆକ୍ରମଣରେ ଧରାଶାୟୀ ହୋଇ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇଗଲା । ସେମାନେ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାୟନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଛା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ (ବଧ) କରିଦେଲେ ।
 ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ପରାଜୟ ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଦୀର୍ଘମାନ ବିଜୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ୧୪ ଜଣ ମୁସଲମାନ (୬ ଜଣ ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ ୮ ଜଣ ଅନସାର) ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଅଶେଷ କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ୭୦ ଜଣ ସୈନିକ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ୭୦ ଜଣ ସୈନିକ କଏଦ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ଯେ ସାଧାରଣତଃ ସମ୍ରାଜ୍ଞ, ସରଦାର ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତା ଥିଲେ ।

ଖୁତ୍ବାର ଶେଷରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଝୁର୍^୧ କିଛି ଦୁଆ କରିବା ପ୍ରତି ଜମାଅତର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କଲେ । ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍‌ର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବେ । ତାଙ୍କୁ ଏପରି ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଯଦି ଏକ ହୋଇଯାନ୍ତି ତେବେ ଏସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାରୁ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଯିବେ ।

ଏହିପରି ସ୍ଵୋଡ୍ଢେନ୍ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଓ ଧାର୍ମିକ ସ୍ଵାଧୀନତା ନାମରେ ଅପକର୍ମକାରୀଙ୍କୁ ଖୋଲାଖୋଲି ଛୁଟି ମିଳି ଯାଇଛି । ଏହି ବାହାନାରେ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଭାବନା ସହିତ ଖେଳି ପ୍ରତିଦିନ କିଛିନା କିଛି ଏପରି ହରକତ୍ କରିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରନ୍ତୁ ।

ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଵରେ ଥିବା ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ତାହା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ଅଟେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆଚରଣ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାନୁଯାୟୀ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଓ ଉଦ୍ଧାରଣ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାନୁଯାୟୀ ହୋଇଯିବ ତେବେଯାଇ ସଫଳତା ମିଳିବ । ମୁଁ ଅନେକ ଥର କହି ସାରିଛି ଯେ, ବିଶ୍ଵ ଏକ ମହାବିପତ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଚାଲିଛି । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା (ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ) ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଏହିପରି ପାକିସ୍ତାନରେ ଥିବା ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନ୍‌ହମ୍‌ଦୁହୁ ଓ୍ଵ ନସ୍‌ତଇନ୍‌ହୁ ଓ୍ଵ ନସ୍‌ତରଫିରୁହୁ ଓ୍ଵ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ୍ଵ ନତଓକ୍‌କଲୁ ଅଲୈହି ଓ ନତଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫାଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ଯୁଜ୍‌ଲିଲ୍‌ହୁ ଫାଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନ୍‌ଶହ୍‌ଦୁ ଅଲ୍‌ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍‌ଲ୍ଲାହୁ ଓ୍ଵ ନଶହ୍‌ଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହନ୍ନଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓ୍ଵ ରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ଫକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ନଲ୍‌ଲାହା ଯାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓ୍ଵ ଲହ୍‌ସାନି ଓ୍ଵ ଇତାଜ୍‌ଜିଲ୍ କୁର୍ବା ଓ୍ଵ ଯନ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫାହ୍‌ଶାଲ୍ ଓ୍ଵ ମୁନ୍‌କରି ଓ୍ଵ ବଗ୍‌ଇ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟ୍‌କୁରୁଲ୍ଲାହା ଯୟ୍‌କୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ହୁ ଯସ୍‌ତଜିର୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍‌ୟିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।